

Poštovanomu
gospodinu Ranchu Matasovičiu
za obranu načela tradicionalne standardologije
Mate Milaf
zduornim pochlonom poschita.

HRUATSCHOM IEZICHU NIE SFEIEDNO

Prikore ter pisni libarnom jaziku
Ča imena shrani harvatskom čoviku
Ni u ovom viku skupno ne pojahu
Oni ki mu sliku u knjiga pisahu

Tak bi neki šteli da za največkšega suca
Dijačkome jeziku dene se terputca
Žolčno se puntaju kaj je rekla fijolica
Da vonjhavi pirikaši nisu za gartlica

Trijeba je, kažu, puštati svaki cvijet
Livadam nek cvate, er mu vladar nijesi
Onijeh ne čuju što im žele rijet

Da razliko cvitje što se svud umijesi
Jednaka je lipos za ovi naš svijet
Ko i gizdav vrtal, što skrbnos ga uredi

* posveta: Poštovanomu gospodinu Ranku Matasoviću za obranu načela tradicionalne standardologije Mate Milas s dvornim poklonom poskita.

(... s uglađenim naklonom daruje.)

* naslov: Hrvatskom jeziku nije svejedno

(slovopis posvete i naslova načinjen je prema „Juditi“ M. Marulića)

* neke riječi: prikor – prijekor, pokuda; pisan – pjesma; skupno – složno; pojati – pjevati; pisati – crtati; dijački – đlački, školski; deti – staviti, postaviti; žolčno – žučno; puntati se – inatiti se, buniti se; fijolica – ljubica; gartlic – vrt; pirikaši – od „pirika“; trijeba je – potrebno je; er – jer; umijesiti – miješati

Napomena: Pjesma je nastala nakon čitanja rada „Branič jezika standardnoga“ Ranka Matasovića (Jezik, 2020.). U zanimljivoj i za kroatistiku iznimno korisnoj polemici s „puntarima“ (kako ih opisujem u drugoj strofi), koji su svoje ključne teze iznijeli u knjizi „Jeziku je svejedno“ (2019.), Matasović argumentaciju zasniva ponajprije na teoriji praškog funkcionalizma. Taj „fitološki“ pristup ne pokazuje, naravno, fijolica, nego završna tercina.

Mate Milas